

Vlaams
Parlement

ingediend op **1688** (2017-2018) – Nr. 1
18 september 2018 (2017-2018)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen
uitgebracht door Elke Van den Brandt, Tine van der Vloet
en Katrien Partyka

over de uitvoering van het globaal plan
voor de aanpak van dak- en thuisloosheid
2017-2019

Samenstelling van de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen:

Voorzitter: Lorin Parys.

Vaste leden:

Björn Anseeuw, Piet De Bruyn, Jelle Engelbosch, Marc Hendrickx, Lorin Parys, Tine van der Vloet;
An Christiaens, Dirk de Kort, Katrien Partyka, Valerie Taeldeman;
Gweny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
Michèle Hostekint, Bart Van Malderen;
An Moerenhout.

Plaatsvervangers:

Ingeborg De Meulemeester, Lies Jans, Kathleen Krekels, Elke Sleurs, Nadia Sminate,
Herman Wynants;
Griet Coppé, Michel Doomst, Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
Ann Brusseel, Freya Saeys;
Bert Moyaers, Els Robeyns;
Elke Van den Brandt.

Toegevoegde leden:

Guy D'haeseleer;
Christian Van Eyken.

INHOUD

1. Vragen van de leden.....	4
2. Antwoorden van de ministers.....	6
3. Reactie van de leden en repliek van de ministers	8
Bijlage.....	11

De Commissie voor Wonen, Armoedebestrijding en Gelijke Kansen hield op 5 juli 2018 een gedachtewisseling met Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, en Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitvoering van het globaal plan voor de aanpak van dak- en thuisloosheid 2017-2019. De gedachtewisseling vond plaats naar aanleiding van vragen om uitleg van Katrien Partyka en Michèle Hostekint aan minister Liesbeth Homans op 31 mei 2018, respectievelijk over de hervorming van het Fonds ter bestrijding van uithuiszettingen en over de evaluatie en optimalisatie van de werking van het Huurgarantiefonds (zie *Hand. VI.Parl. 2017-18*, nr. C252).

1. Vragen van de leden

Elke Van den Brandt informeert of het lukt om het aantal uithuiszettingen te verminderen. In mei berichtte De Morgen dat het Huurgarantiefonds niet goed draait. Het fonds is in 2013 opgezet met als doel enkele miljoenen opzij te zetten om verhuurders te beschermen tegen wanbetaling en de huurders tegen uithuiszetting. Er werd gerekend op 18.000 inschrijvende verhuurders. Sinds de oprichting hebben amper iets meer dan 1000 verhuurders zich aangemeld en zijn er ongeveer 50 uitbetalingen. Dit jaar zou er volgens hetzelfde artikel nog geen enkel dossier goedgekeurd zijn, terwijl er in Vlaanderen ongeveer 550.000 huurwoningen zijn en er jaarlijks ongeveer 12.000 gezinnen met uithuiszetting bedreigd worden. Zowel verhuurders, huurders als overheden klagen over de mankementen. De procedure zou te moeilijk zijn, de vormvereisten te zwaar, de vervalltermijnen te veeleisend. Zo gaat het pas van start als de huurder een afbetalingsplan van de vrederechter voor maximum twaalf maanden niet naleeft, er een deurwaarder op afgestuurd is enzovoort. Kortrijk heeft zelfs al een eigen alternatief opgezet. Op 31 mei heeft minister Liesbeth Homans aangekondigd zelf ook aan een alternatief te werken. Wanneer zal dat er zijn? Hoe zal het eruit zien? Heeft de minister nog andere zaken op oog om het aantal uithuiszettingen te doen dalen?

De meerderheidspartijen willen niet weten van praktijktesten om discriminatie op de woningmarkt aan de kaak te stellen. Uit het onderzoek van het Steunpunt Wonen blijkt nochtans dat handhaving en controle cruciaal zijn en praktijktesten daar een essentieel onderdeel van zijn. De huurwaarborglening en het proefhuren zijn mooie initiatieven maar pakken de discriminatie niet echt aan. Ze zijn eerder een doekje voor het bloeden. Hoe denkt minister Liesbeth Homans daarover?

De middelen voor woonbegeleiding van de centra voor algemeen welzijnswerk zijn enige tijd geleden geschrapt met als argument dat de asielcrisis onder controle was. Kunnen de centra de woonbegeleiding nog voldoende verzekeren? Jongeren die uit de jeugdhulp komen zijn vaker thuis- en dakloos. Naar aanleiding van de dood van Jordy zijn er een aantal maatregelen aangekondigd voor een aanklampende werking en terugkeermogelijkheden voor dergelijke jongeren. Aan minister Jo Vandeurzen vraagt ze dan ook of de dak- en thuisloosheid bij jeugdhulpverleners daalt. Housing First blijkt in Brussel een van de meest efficiënte manieren om op lange termijn te remediëren aan dak- en thuisloosheid. Zet die aanpak in Vlaanderen ook dergelijke goede resultaten neer? Is het de bedoeling ze uit te breiden?

Katrien Partyka vindt dat deze gedachtewisseling ruim laat komt. Sinds het begin van de regeerperiode worden maatregelen aangekondigd. Het actieplan kwam er pas eind 2016 en is het is maar zeer de vraag of de acties al in de startblokken staan. Ook de hervorming van het Huurgarantiefonds staat sinds het begin van de regeerperiode op de agenda. Niet zozeer dat het lang duurt, wel dat er heel wat urgente problemen niet opgelost raken, is de kwestie. Ze informeert naar het

resultaat van het overleg tussen de administraties Welzijn en Wonen. De hervorming wordt gekoppeld aan het actieplan dak- en thuisloosheid. De spreker wil echter graag de concrete timing kennen, want elke actie van het plan heeft een andere tijdsplanning. Hoe zal het nieuwe fonds eruit zien?

In oktober 2016 hield het Kinderrechtencommissariaat een studiedag waar de verwoestende invloed van dak- en thuisloosheid op kinderen en jongeren op schrijnende manier duidelijk werd. Houdt het hervormde Huurgarantiefonds rekening met een kindperspectief? De wet op de humanisering van uithuiszetting, is bij de regionalisering van de huurwetgeving overgedragen aan Vlaanderen. Ze vraagt of de ministers het nieuwe Huurdecreet ook niet een gemiste kans vinden om kinderen en jongeren beter te beschermen bij uithuiszettingen.

De langverwachte hervorming van huursubsidies en -premies had dit voorjaar principieel goedgekeurd moeten worden, maar tot nog toe is er geen nieuws over. Hoe ziet minister Liesbeth Homans die hervorming verder verlopen deze regeerperiode? Housing First is een goede methodiek. Ook de begeleiding werkt goed, maar het aanbod aan woningen is te klein. Hoe staat de minister tegenover dit project? Wat zal ze doen aan het tekort aan woningen?

Michèle Hostekint herinnert eraan dat haar vraag om uitleg over het Huurgarantiefonds de aanleiding is van de gedachtewisseling. Minister Liesbeth Homans kondigde toen een overleg aan tussen de administraties waarna ze op alle vragen zou kunnen antwoorden. Al vier jaar wordt gezegd dat het fonds niet optimaal functioneert en recent is dat opnieuw aangetoond met de cijfers in de pers. Op 1 juni is de stad Kortrijk, het wachten beu, een eigen initiatief gestart.

Het Huurgarantiefonds kan een belangrijke rol spelen bij het vermijden van uithuiszettingen op de private huurmarkt, maar moet daarvoor wel hervormd worden. Dat wordt beaamd door alle experts en middenveldorganisaties. Wanneer zal dat nieuwe fonds er zijn? Hoe zal het functioneren? Welke zijn de verbeteringen? Ze wijst op de schrijnende toestand op de huurmarkt met stijgende huurprijzen. De helft van de huurders besteedt meer dan een derde van zijn inkomen aan de huur en een derde van de huurders houdt niet genoeg over om een menswaardig leven te leiden.

Minister Liesbeth Homans is tegen praktijktesten. De kwestie is wat ze dan wel wil doen tegen discriminatie. Hoe staat het met het proefhuren, gevraagd in een parlementaire resolutie (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nrs. 677/1-3)? Ook over geconventioneerd huren is al lang niets meer gehoord en het staat evenmin in het ontwerp van Huurdecreet. Hoe staat het daarmee?

Uithuiszetting is een oud zeer. Jaarlijks worden ongeveer 13.000 gezinnen erdoor bedreigd. Dergelijke praktijk heeft een grote maatschappelijke kost met levenslange trauma's. Eigenlijk wordt er niemand beter van, noch de verhuurder, noch de huurder. Als kinderen erdoor geraakt worden, is het helemaal schrijnend. Het parlementslid heeft al meermaals gepleit voor een winterstop voor uithuiszettingen van gezinnen met kinderen. De minister is hier geen voorstander van, maar de spreker verwacht dan wel structurele maatregelen. Hoe zal ze ervoor zorgen dat uithuiszettingen dalen, vermeden worden en zeker geen gezinnen met kinderen meer treffen? De minister schuift huursubsidies naar voren als een belangrijke manier om wonen betaalbaar te houden. Heel wat aanvragen worden geweigerd. Hoe ervoor zorgen dat iedereen die er recht op heeft, ze krijgt?

Valerie Taeldeman weet uit cijfers van minister Liesbeth Homans dat sinds 2014 het Huurgarantiefonds slechts 51 keer een subsidie heeft uitgekeerd. Ze is dan ook benieuwd naar de nieuwe voorwaarden voor dat fonds. Ze informeert of er

rekening gehouden is met de conceptnota over de verzekering gewaarborgd wonen voor huurders (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nrs. 1363/1-2).

Jelle Engelbosch wijst zijn collega's terecht omdat ze het enkel hebben over het Huurgarantiefonds. Het probleem van dak- en thuisloosheid is veel breder. Dat neemt niet weg dat het fonds inderdaad niet werkt en beter moet. Aan minister Liesbeth Homans vraagt hij concrete cijfers over het aantal uithuiszettingen. Hij vermoedt dat die er niet zijn, dus vraagt hij ook welke cijfers er wel zijn en hoe de minister het probleem van uithuiszettingen maar ook van dak- en thuisloosheid beter in kaart zal brengen.

Er is geen zicht op of de centra voor algemeen welzijnswerk alle gemeenten van hun regio bereiken. Zijn er volgens de minister nog hiaten in de bovenlokale netwerken? Is het duidelijk of alle lokale besturen zich inschakelen in de bovenlokale netwerken om uithuiszettingen en dakloosheid tegen te gaan? Verschillende verenigingen zetten zich in voor mensen die dreigen dakloos te worden. Er zijn goede projecten zoals Housing First, maar toch heeft de spreker het algemene gevoel dat de verenigingen naast elkaar werken, waarbij sommige subsidies krijgen, andere niet en er geen of te weinig sturing en structuur is. Ziet de minister mogelijkheden tot stroomlijnen door de lokale overheid, het centrum voor algemeen welzijnswerk of door de Vlaamse overheid? Het is goed dat in het ontwerp van Huurdecreet bepaald is dat als een verhuurder naar de rechter stapt het OCMW daarvan verwittigd wordt. Hoe eerder een dreigende uithuiszetting gedetecteerd wordt, hoe beter. Hebben de OCMW's voldoende kennis om die mensen te begeleiden?

2. Antwoorden van de ministers

Minister *Liesbeth Homans* herhaalt de uitgangspunten voor de hervorming van het Huurgarantiefonds: eerder tussenbeide komen met een multidisciplinaire begeleiding. De OCMW's zullen daarin een belangrijke rol krijgen. Dat werd al uitvoerig besproken met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten die heel positief reageerde. Momenteel bereidt de woonadministratie in overleg met de welzijnsadministratie een verfijning van het voorstel voor. De eerste principiële goedkeuring is gepland voor het najaar. Kinderen en jongeren zijn geen contracterende partij, dus vermag het Huurgarantiefonds niets voor hen.

Er zijn veel dreigingen tot uithuiszetting, maar over hoeveel mensen er effectief uit hun huis gezet worden zijn er geen gegevens. De federale dienst is een project gestart voor één nationaal systeem van registratiecodes van alle vredege rechten. De eerste kantons zijn medio 2017 gestart met het testen van dat systeem. Eens het systeem nationaal uitgerold is, zal er een zicht komen op het aantal vorderingen tot uithuiszettingen en het aantal effectieve uithuiszettingen. Uit navraag van de administratie bij het College van de hoven en rechtbanken blijkt dat de cijfers vanaf 2019 kunnen worden geleverd.

De hervorming van de huursubsidie en -premie ligt bij minister Bart Tommelein die er een begrotingsakkoord over moet geven. De grote lijnen zijn dat de inkomensgrenzen voor de huursubsidie opgetrokken worden tot die van de sociale huur. Het Steunpunt Wonen onderzoekt momenteel een verzekering gewaarborgd wonen voor huurders. Over proef- en geconventioneerd huren zal de minister de vraag om uitleg van Michèle Hostekint volgende week uitgebreid beantwoorden. Ze vindt het vreemd dat het parlementslid door er nu naar te vragen haar eigen initiatief ondermijnt.

Aan discriminatie op de woonmarkt is er al heel wat debat gewijd. Discriminatie is verwerpelijk en moet worden bestraft. In wonen is het moeilijk discriminatie en geoorloofde selectie te onderscheiden, iets wat Unia erkend heeft. De huurwaar-

borglening, een onderdeel van het ontwerp van Huurdecreet dat volgende week geagendeerd is, kan de discriminatie mee aanpakken. Het actieplan voor Vlaams antidiscriminatiebeleid op de private huurmarkt wordt nog voor 20 juli als mededeling voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Daarover is trouwens al overlegd met de belanghebbende actoren.

Minister *Jo Vandeurzen* zal de stand van zaken aan het verslag laten bijvoegen. Voor de preventieve woonbegeleiding van de centra voor algemeen welzijnswerk is er inderdaad in 2017, 2018 en onder voorbehoud ook versterkt in 2019, ondertussen al een behoorlijke capaciteit ontwikkeld. Alle centra voor algemeen welzijnswerk hebben een module preventieve woonbegeleiding die volgens de minister op goede wijze ingezet wordt. In 2017 zijn er 1295 casussen geweest waarvoor een hulpverlener van dergelijk centrum actie heeft ondernomen. Met de versterking zal de uitrusting en financiering van alle centra verzekerd zijn. Voor aanklappende hulpverlening is er, lerend uit ervaringen van projecten, een consistente en veralgemeende aanpak. De minister geeft de oproep voor aanklappende zorg voor personen met een psychisch probleem die sociaal huren als voorbeeld. Het proefproject SSeGA (Samenwerking Sociale huisvestingsmaatschappijen en Geestelijke gezondheidszorg Antwerpen) wordt uitgerold over Vlaanderen. Daarvoor wordt er 1,2 miljoen euro gemobiliseerd waarmee een zestal netwerken gefinancierd worden om die groep van sociale huurders te begeleiden.

Voor jongvolwassenen zijn er initiatieven die niet allemaal budgettair geïmpu-teerd worden op het budget van de centra voor algemeen welzijnswerk, maar ook op de budgetten en capaciteit van de jeugdhulp. In 2017 is er een half miljoen euro, in 2018 600.000 euro vrijgemaakt voor kortdurende hulpverle-ningstrajecten en de mobiele werking van centra voor algemeen welzijnswerk in jeugdinstituten, geestelijke gezondheidszorg en Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, om aan te klampen als jongeren de voorziening verlaten. Die initiatieven zorgen voor een meer proactieve benadering van jongeren die de jeugdhulp in de nabije toekomst zullen verlaten, met tandembegeleiding en gezamenlijk casusoverleg. Dat zorgt dus voor zorgcontinuïteit en aansluiting op volwassenenhulp. Op alle intersectorale, regionale overlegplat-forms Jeugdhulp is een door het centrum voor algemeen welzijnswerk uitgewerk-te module voor jeugdhulpverlaters besproken, wat zorgt voor een veralgemeende systematische benadering en een gemeenschappelijk kader. Die middelen worden in 2019 regulier. In 2017 waren er 535 onthaaltrajecten en 207 begeleidingstra-jecten voor jeugdhulpverlaters. Daarnaast biedt de integrale jeugdhulp de mogelijkheid voor voortgezette jeugdhulp waar meer en meer gebruik van wordt gemaakt. Voor instellingsverlaters uit de geestelijke gezondheidszorg hebben de centra voor algemeen welzijnswerk 169 onthaaltrajecten en 51 begeleidingstra-jecten gerealiseerd.

Ook in de geestelijke gezondheidszorg zijn er bijkomende wooninitiatieven voor ondersteuning van chronisch psychiatrische patiënten, waaronder ook jongvol-wassenen. Vijf projecten kregen elk 250.000 euro.

De minister overloopt de andere actoren van de integrale jeugdhulp, te beginnen met het agentschap Jongerenwelzijn. Een van de werven is kleinschalige wooninitiatieven voor vier tot zes jongvolwassenen van 16 tot 25 jaar onder een flexibel toezicht en ondersteund door een begeleiding op maat. In 2018 en in 2019 wordt daar een budget van 2 miljoen euro voor vrijgemaakt, bestemd voor tachtig wooneenheden, verspreid over Vlaanderen. De oproep is achter de rug, de toewijzing gebeurt, op 20 juli wordt de beslissing meegedeeld. Deze belangrijke capaciteit zal uiteraard een invloed hebben op de capaciteit van jeugdinstituten.

De afdeling Continuïteit en toegang van het agentschap, die de toegangspoort beheert, heeft al heel wat rondetafelconferenties georganiseerd, precies om de zorgcontinuïteit voor jeugdhulpverleners te verzekeren, vooral in situaties waar de overgang als zorgwekkend of complex wordt beschouwd. De afdeling legt dan contact met het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, het OCMW of andere relevante partners in de volwassenenhulp en organiseert rondetafelconferenties om een uitvoerbaar ondersteuningsplan voor de jongeren te bekomen.

Ook van Housing First werd de financiering voortgezet. De doelgroep heeft psychische of verslavingsproblemen en soms ook (lichte) mentale beperkingen. De trajecten die gebaseerd zijn op internationaal onderzoek, zijn intensief. In 2017 werd daar 444.000 euro geïnvesteerd. In 2018 zijn die projecten voortgezet met een budget van 533.000 euro. De centra voor algemeen welzijnswerk hebben in 2017 met Housing First 76 trajecten met een duurzame woonst beëindigd. Voor 34 andere trajecten is er geen duurzame huisvesting gerealiseerd. Ook steden en gemeenten hebben op significante wijze geïnvesteerd in Housing First. De federale overheid heeft daar op een bepaald moment ook een bijdrage aan geleverd.

Op dit moment zijn er elf bovenlokale netwerken, van onderuit gegroeid. De regie is ofwel in handen van een centrum voor algemeen welzijnswerk, de lokale overheid of een samenwerkingsverband. Nieuw is de fusie van een vijftal steunpunten in één Steunpunt Mens en Samenleving (SAM). Volgens de beheersovereenkomst dient dat steunpunt de bovenlokale netwerken te ondersteunen. Het is de bedoeling dat de netwerken stilaan gebiedsdekkend worden, sturing bieden en versnippering tegengaan. Het steunpunt geeft ook opleiding en vorming voor medewerkers van de centra voor algemeen welzijnswerk maar ook voor de sociaal werkers van de OCMW's.

De nieuwe lokale overheden zullen binnenkort een nieuw beleidsplan opmaken. Van dat momentum zal het beleidsdomein Welzijn gebruikmaken onder meer door hun een rondzendbrief te bezorgen met suggesties om, met respect voor de lokale autonomie, in te haken op Vlaamse prioriteiten. Een van die suggesties zal zijn dat de netwerken gebiedsdekkend worden en dat de lokale besturen er allemaal in participeren. Het is ook de bedoeling om een link te leggen met de intergemeentelijke samenwerking Wonen. Met het decreet Lokaal Sociaal Beleid is de legistieke basis gecreëerd voor dat lokale welzijnsbeleid. Daarnaast is er een convenant met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten om de participatie van gemeenten aan de bovenlokale netwerken te stimuleren en de opleiding en vorming van OCMW-medewerkers te verzekeren.

3. Reactie van de leden en repliek van de ministers

Elke Van den Brandt was geraakt door het antwoord van de minister dat kinderen en jongeren geen contracterende partij zijn. Het is nodig na te gaan hoe het gezinnen met kinderen vergaat. Dat de cijfers over uithuiszettingen pas beschikbaar zijn na afloop van het programma, bemoeilijkt het evalueren. Groen blijft er voorts van overtuigd dat de maatregelen tegen discriminatie onvoldoende zijn.

Aan minister Jo Vandeuren vraagt ze hoe de talrijke nieuwe projecten gemonitord worden. De Brusselse Housing Firstprojecten hebben een hoger slaagpercentage dan de Vlaamse, daar er in bijna 94 percent van de gevallen een duurzame huisvesting verzekerd wordt in vergelijking met de ongeveer 70 percent in Vlaanderen. Weet de minister waar dat verschil aan ligt? Ze herhaalt haar vraag of de centra voor algemeen welzijnswerk er nog in slagen erkende vluchtelingen te begeleiden nu de extra middelen daarvoor geschrapt zijn.

Katrien Partyka vraagt opnieuw of de ministers het kindperspectief in rekening brengen in het probleem van de uithuiszettingen. Ze pleit ervoor de aanbevelingen van het Kinderrechtencommissariaat dienaangaande niet naast zich neer te leggen. Op de vraag over Housing First heeft enkel Jo Vandeurzen geantwoord. Ze vraagt of voor die projecten de samenwerking met de woonactoren kan versterkt worden. Over de hervorming van de huursubsidies blijft de minister vaag, maar Katrien Partyka is het ermee eens dat het nu niet het moment is om dat verder te bespreken.

Michèle Hostekint wijst erop dat de gedachtewisseling er kwam naar aanleiding van een vraag over de hervorming van het Huurgarantiefonds. Het is dan ook niet zo vreemd dat de vragen vooral daarover gaan. De minister heeft zich beperkt tot de aankondiging van een eerste principiële goedkeuring. Het parlementslid had liever een engagement gehad over de startdatum van het vernieuwde fonds. De situatie is urgent en het laatste jaar van deze regeerperiode gaat in.

Natuurlijk zijn kinderen geen contractanten, ze zijn altijd afhankelijk van anderen. Ze dragen geen verantwoordelijkheid voor de situatie waarin ze zich bevinden, dus ook niet voor de betaalproblemen die tot uithuiszetting kunnen leiden. Wel zijn ze het grootste slachtoffer. Uithuiszetting leidt tot problemen op school, tot levenslange trauma's enzovoort. Als er dus één categorie is die dient te worden beschermd tegen uithuiszetting, zijn het de gezinnen met kinderen. Het Kinderrechtencommissariaat meldt dat er jaarlijks achthonderd kinderen op straat komen te staan wegens betaalproblemen van hun ouders.

Het antwoord van de minister over geconventioneerd en proefhuren vindt ze denigrerend. Discriminatie is één van de speerpunten van het plan waarover de gedachtewisseling gaat en proefhuren wordt naar voren geschoven als oplossing. Ze wacht wel met spanning op de concrete antwoorden van volgende week.

Gweny De Vroe vraagt wanneer er een nieuwe wetenschappelijke telling van het aantal dak- en thuislozen gepland staat en om de hoeveel jaar ze herhaald wordt. Bij de laatste telling van 2014 werden er 5458 thuislozen geteld.

Jelle Engelsing vraagt of de vrederechten de dossiers kunnen opsplitsen naargelang de oorzaak van uithuiszetting. Er zitten dramatische gevallen tussen en daar moet iets voor gedaan worden maar in heel wat gevallen valt een uithuiszetting zelfs toe te juichen. Ook verhuurders moeten beschermd worden want sommige huurders maken het echt te bont. Michèle Hostekint doet alsof de achthonderd kinderen effectief op straat leven terwijl er in Vlaanderen voldoende opvangnetwerken zijn.

Minister *Liesbeth Homans* zal vragen dat de vrederechten ook de redenen van de uithuiszettingen in kaart brengen. Een vrederechter gaat nooit lichtzinnig tot dergelijke maatregel over. Uiteraard vindt ze het erg als kinderen uit hun huis gezet worden, maar vanuit haar bevoegdheid kan ze enkel iets aan met de contracterende partijen. Het Huurgarantiefonds zal tussenbeide komen als een OCMW, dat wel degelijk rekening zal houden met kinderen, een positief traject heeft gelopen tot het voorkomen van de uithuiszetting of succesvol herhuisgevest heeft.

Minister *Jo Vandeurzen* acht het bespreekbaar de centra voor algemeen welzijnswerk te vragen om bij woonbegeleiding de prioriteit te geven aan gezinnen met kinderen. De internationale conferentie van het Kinderrechtencommissariaat dienaangaande kan als inspiratiebron dienen. Bij hulpverlening wordt er trouwens gestreefd naar één plan per gezin, waarin het aspect wonen dan zeker zijn plaats kent.

De minister heeft met de centra voor algemeen welzijnswerk de afspraak dat zij tweejaarlijks over de projecten rapporteren. Dat de projecten een duurzame financiering kregen of uitgebreid werden, is trouwens het gevolg van een positieve evaluatie. *Wim Wouters*, raadgever Sociaal werk, armoede en diversiteit van minister Jo Vandeuren, legt uit dat met het federale project MEHOBEL, Measuring Homelessness in Belgium, een methodologie opgesteld is om dak- en thuisloosheid te meten. Dat is niet zo simpel daar er heel wat verborgen dak- en thuisloosheid is. Vorige week kwam er nog een deelonderzoek in de pers. Dat onderzoek analyseert OCMW-dossiers om verborgen dak- en thuisloosheid te herkennen. De onderzoekers hebben vijf instrumenten aangereikt voor een monitoringstrategie voor België. Ze vragen dat te agenderen op een interministeriële conferentie zodat er in het hele land op dezelfde manier cijfers verzameld worden. Vlaanderen heeft dus in afwachting van dit project niet zelf geïnvesteerd in monitoring en hoopt in het najaar afspraken te maken over een monitoring voor het hele land.

Lorin PARYS,
voorzitter

Elke VAN DEN BRANDT
Tine VAN DER VLOET
Katrien PARTYKA,
verslaggevers

BIJLAGE:

Overzicht van de beleidsacties
in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Kabinet Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin

Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 Brussel
Tel : 02-552 64 00
Fax : 02-552 64 01

NOTA Commissie Wonen – Globaal plan dak- en thuisloosheid

Datum: 5/07/2018

1 Preventie van uithuiszettingen

1.1 Uitbreiding capaciteit preventieve woonbegeleiding

De initiële projecten voor preventieve woonbegeleiding door minister Homans werden gecontinueerd binnen de budgetten WVG.

In 2017 projectmatig: 555.668,50 euro

In 2018 in de enveloppe: 666.682,20 euro

De module 'preventieve woonbegeleiding' wordt als volgt omschreven en door alle 11 CAW's toegepast: 'deze module wordt ingezet wanneer er gewerkt wordt aan de woonsituatie van de cliënt met de focus op het behouden van een woonst, zowel op de private als op de sociale huisvestingsmarkt. De geboden hulp wordt aangeboden binnen de driehoek huisbaas-client-CAW, is aanklampend, outreachend, mobiel en wordt gecombineerd met aanklampende nazorg'.

In totaal werden door de CAW in 2017 1.295 casussen (1.476 cliënten) begeleid in de preventieve woonbegeleiding. De bijkomende middelen gaan om ongeveer een 100-tal begeleidingen op jaarbasis (10 begeleidingen per VTE met een streefduur van 6 maanden). Dit betekent dat het extra budget een uitbreiding van iets meer dan 8% van de capaciteit betekent.

1.2 Installeren van lokale meldpunten

SAM vzw (Steunpunt Mens en Samenleving) heeft de opdracht gekregen om de bestaande initiatieven in kaart te brengen en goede praktijken te delen.

In het licht van deze opdracht organiseerde SAM Op 1 juni 2017 een trefdag thuisloosheid in het teken van preventie uithuiszettingen.

Hier werden twee goede praktijken voorgesteld met lokale meldpunten: Sociaal Huis Mechelen en de regio Zuid-West Vlaanderen onder coördinatie van CAW Zuid-West Vlaanderen met de OCMW's van Harelbeke en Kortrijk.

Deze twee praktijken en nog een derde praktijk vanuit Antwerpen zullen door SAM uitgeschreven en gedocumenteerd worden en verder mee opgenomen worden in de bovenlokale netwerken.

De goede praktijken situeren zich zowel naar bekendmaking als afspraken over begeleiding.

1.3 Evaluatie van gerechtelijke procedure

Uit het overleg met de vrederechters is volgende gebleken.

- Het zou een voordeel zijn om in de procedure de verwittiging aan het OCMW onmiddellijk te kunnen doen. Dit is in het nieuwe Vlaamse huurdecreet opgenomen. Daar waar voordien een 'termijn van 4 dagen' voorzien was en de voorziene termijn van 2 dagen van verzet van de verhuurder is nu het volgende bepaald: 'zendt de griffier onverwijld via enige vorm van telecommunicatie'...

- Het blijft zo dat het merendeel van de vonnissen worden uitgesproken zonder dat de huurder komt opdagen. Het kunnen signaleren aan de vrederechter dat er afspraken zijn over begeleiding vanuit CAW/OCMW met een plan van aanpak zou voor de vrederechters zeker het verschil kunnen maken om een vonnis uit te stellen en een bemiddeling of begeleiding kans te geven.
Afgesproken is dat we hier op terug komen als we in de bovenlokale netwerken ook verder ontwikkeling hebben gemaakt over begeleidingsafspraken.

1.4 LAC-werking als signaal

- De bedoeling van deze actie was om vanuit de bestaande Lokale Adviescommissies Energie en Water ook het signaal op te nemen dat het mogelijk ook situaties zijn die ook huurproblemen en huurachterstallen hebben.
- Dit punt werd nog niet uitdrukkelijk opgenomen. Het is wel de bedoeling om dit te koppelen als methodiek aan de lokale meldpuntwerking die we in 1.2 hebben toegelicht.

1.5 Aanklappende zorg personen met psychische problemen die sociaal huren (GGZ)

De oproep aanklappende zorg naar zorgmijdende mensen met psychische problemen die sociaal huren kadert ook binnen het 'globaal plan dak- en thuis

loosheid'. Dit project is gebaseerd op het SSeGA (Samenwerking Sociale huisvestingsmaatschappijen en Geestelijke gezondheidszorg Antwerpen), een proefproject dat deel uitmaakte van de projecten wonen-welzijn en dus verder erkend wordt en uitgebreid naar andere regio's. Het budget dat werd ingezet bedraagt 1.200.000 euro. De financiering loopt over een periode van 01/03/2018 tot en met 31/12/2020. Per werking is er een jaarlijks budget van 200.000 euro voorzien.

Volgende projecten werden weerhouden:

- Netwerk SaRA (penhouder: BW De Vliering – Boechout)
- Netwerk Reling (penhouder: BW West-Limburg -)
- Netwerk Zuid-Vlaanderen (penhouder: BW De Bolster - Kortrijk)
- Netwerk Het PAKT (penhouder: BW Doms - Gent)
- Netwerk Kempen (penhouder: BW Kempen- Geel)
- Netwerk SaVHA (penhouder: BW De Raster - Grimbergen)

2 Dak- en thuisloosheid bij jongvolwassenen vermijden

Vooraf willen we aangeven dat bij aanvang er extra budgetten zijn vrijgemaakt binnen het algemeen welzijnswerk. Maar deze inzet staat niet los van de oproepen 'opvang in kleinschalige wooninitiatieven' binnen jongerenwelzijn en de uitbreiding van de projecten 'aanklappende zorg'.

2.1 Middelen algemeen welzijnswerk

In 2017 werd projectmatig gedurende 1 jaar 500.013,89 euro ingezet in de CAW. In 2018 werden deze projectmatige middelen verlengd voor een bedrag van 600.016,67 euro.

Het aanbod van de CAW op dit vlak situeert zich op 3 vlakken:

- Kortdurende hulpverleningscontacten en mobiel werken in jeugdinstituten, GGZ, VAPH voorzieningen
- Proactieve benadering jongeren die de jeugdhulp in de nabije toekomst verlaten: tandembegeleiding en gezamenlijk casusoverleg met focus op zorgcontinuïteit
- Begeleiding met het oog op aansluiting of heraansluiting volwassenhulp

Op alle IROJ werd een door de CAW uitgewerkte intersectorale module jeugdhulpverleners besproken. De module is ontwikkeld op onze vraag om binnen de verschillende initiatieven die lopen met betrekking tot jongeren die de jeugdhulp verlaten of recent verlaten hebben, een gemeenschappelijk kader te creëren. Het is de bedoeling om de projectmatige middelen van 2017/2018 regulier te maken in 2019 (uitbreidingsbeleid), gebaseerd op deze module. In 2017 waren er 535 onthaaltrajecten en 207 begeleidingstrajecten met jeugdhulpverleners.

De middelen 'instellingsverleners' waren ook deels bedoeld in functie van instellingsverleners GGZ. In 2017 werden voor deze doelgroep 169 onthaaltrajecten en 51 begeleidingstrajecten gerealiseerd.

2.2 Geestelijke gezondheid

Projectoproep voor een bijkomende financiering van 1.250.000 euro voor de ontplooiing van specifieke woonvormen geestelijke gezondheidszorg naar jongvolwassenen. Vijf projecten worden gefinancierd. Per project is er voor de totale looptijd van het project

250.000 euro voorzien. Er wordt uitdrukkelijk gevraagd om deze projecten in samenwerking met Jeugdhulp en Algemeen Welzijnswerk uit te bouwen. De projectperiode loopt van 15/12/2017 t.e.m. 31/12/2019 waarna, indien het project positief geëvalueerd wordt, de programma's structureel kunnen worden gemaakt. Volgende projecten werden geselecteerd:

- Netwerk Het PAKT (projecthouder: BW Zagan – Gent)
- Netwerk SaRA (projecthouder: BW De Link – Mortsel)
- Netwerk Zuid West-Vlaanderen (projecthouder: BW Eigen Woonst – Menen)
- Netwerk Diletti (projecthouder: BW Hestia – Tienen)
- Netwerk Kempen (projecthouder: BW Kempen – Geel)

2.3 Jongerenwelzijn

Voor wat de acties van jongerenwelzijn betreft zijn in het kader van een preventief beleid dak- en thuisloosheid de kleinschalige wooninitiatieven jongvolwassenen en de ronde tafels van belang. Dit naast het geplande BVR die verlenging van jeugdhulp tot 25 jaar mogelijk maakt.

2.3.1 Kleinschalige wooninitiatieven (werf 3)

Het betreft een intersectorale oproep voor de ontwikkeling van kleinschalige wooninitiatieven voor jongvolwassenen (16 tot 25 jaar), waar 4 tot 6 volwassenen samenwonen (co-housing) onder flexibel toezicht, ondersteund door begeleiding op maat. Deze woonvorm is geen einddoel, maar een tussenstap naar een stabiele woonsituatie op lange termijn. In 2018 en 2019 wordt hiervoor een budget vrijgemaakt van 2.000.000 euro met het oog op de realisatie van 80 wooneenheden verspreid over Vlaanderen. Op 20 juli 2018 wordt aan de indienende initiatieven de beslissing meegedeeld.

2.3.2 Organisatie van rondetafels

ACT (afdeling continuïteit en toegang) voorziet in de ondersteunende functie 'ronde tafels' organiseren. Sommige situaties zijn zo complex dat de continuïteit van het hulpverleningstraject in het gedrang komt:

- jongeren zien een verderzetting in de jeugdhulp niet zitten,
- de brug naar hulpverlening voor volwassenen is wenselijk maar moeilijk te leggen,
- jongeren keren terug naar de jeugdhulp omdat alleen leven niet lukt...

In deze complexe situaties wordt een rondetafel georganiseerd. ACT is aanspreekbaar voor het organiseren van rondetafels in situaties waar veel hulpaanbieders

betrokken zijn en in situaties waar de overgang als zorgwekkend of complex wordt beschouwd.

Tot er een duurzame oplossing gevonden wordt, zal ACT de hulpvraag opvolgen. ACT legt actief contact met VAPH, OCMW of andere relevante partners in de volwassenhulp en organiseert rondetafels om een uitvoerbaar ondersteuningsplan voor de jongere te bekomen. Waar nodig treedt het team intermediair op. Om jongeren zonder stabiel (familiaal) netwerk te ondersteunen, werkt het team een partnerschap uit met het brede aanbod van krachtgericht werken in de regio.

3 Vermijden van chronische dak- en thuisloosheid

Wat de problematiek van de chronische dak- en thuisloosheid betreft, zetten we voornamelijk in op Housing First en woongerichte oplossingen.

De doelstelling is tweevoudig:

- Housing First trajecten opzetten voor chronisch dak- en thuislozen. Het gaat hier voornamelijk om een doelgroep met een combinatie van psychische problemen, verslaving en vaak ook (lichte) mentale beperkingen. Om die reden gaat het om intensieve trajecten, waarbij internationaal onderzoek uitwijst dat de caseload in Housing First 8 trajecten per VTE omvat.
- Het inzetten op transitie binnen de opvang naar duurzame woongerichte oplossingen

In 2017 werd 444.455,60 euro projectmatig geïnvesteerd in Housing First en in 2018 werden deze projecten verder gezet en 533.346,72 euro geïnvesteerd in Housing First.

De CAW hebben in 2017 76 trajecten Housing First met duurzame woonst gerealiseerd. Daarbovenop liepen er nog 34 trajecten, waar geen duurzame woonst werd gerealiseerd, maar wel tijdelijk.

Belangrijke opmerking hierbij is dat ook steden en gemeenten investeren in Housing First en dat de totale investering van steden en gemeenten deze van Vlaanderen overstijgen.

CAW signaleren op dit vlak wel dat ze botsen op tekort aan woningen om Housing First te realiseren.

4 Geïntegreerd beleid ondersteund door een doeltreffende governance structuur

Op dit ogenblik zijn er elf bovenlokale netwerken die bottom-up zijn gegroeid en waarvan de regie nu eens in handen is van een CAW, dan weer van een lokale overheid ofwel van een samenwerkingsverband. De ondersteuning gebeurt nu door SAM (Steunpunt Mens en Samenleving). Deze bovenlokale netwerken bundelen de krachten en werken samen om antwoorden te formuleren op de problematiek van dak- en thuisloosheid.

Er is tot nog toe geen formeel kader voor deze bovenlokale netwerken.

In het Vlaams actieplan dak- en thuisloosheid worden m.b.t. deze bovenlokale netwerken drie doelstellingen geformuleerd:

- Er is een gebied dekkend bovenlokaal netwerk ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid. Zij dienen een belangrijke rol te spelen in het leggen van de link tussen het Vlaamse en het bovenlokale/lokale niveau, waar uiteindelijk de resultaten moeten bereikt worden. We gaan daarbij na of dit onder andere kan binnen bestaande intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.
- Er is een actieplan in elk bovenlokaal netwerk voor de concrete implementatie, opvolging en bijsturing van de aanpak van dak- en thuisloosheid. In de actieplannen wordt zowel aandacht besteed aan de preventie van dak-

en thuisloosheid, als aan de opvang en nazorg van dak- en thuislozen. In dit kader dient het netwerk volgende taken op te nemen:

- planning en evaluatie
- beheer van de inzet en aanwending van de middelen
- opzetten van zorgprogramma's en trajectbegeleiding
- monitoring
- communicatie
- participatie van de doelgroep mogelijk maken
- de opvolging van de winteropvang.
- De lokale besturen dragen bij aan de doelstellingen van het globaal plan voor de aanpak van dak- en thuisloosheid. De lokale besturen voeren de regie over het lokale woonbeleid en gebruiken het lokaal woonoverleg en het lokaal sociaal beleid als instrument om mee uitvoering te geven aan de bovenlokale actieplannen.

Gelet op de doelstellingen die in het actieplan worden geformuleerd, is het noodzakelijk dat deze bovenlokale netwerken verankerd worden en een steviger basis krijgen waardoor de impact op het globale lokale en Vlaamse dak- en thuislozenbeleid beduidend wordt verhoogd. Tot nog toe is er hier op ingezet via de ondersteuning van SAM. Op structureel vlak biedt het regelgevend kader Intergemeentelijke Samenwerking (Wonen) en het decreet lokaal sociaal beleid de nodige kapstokken.

4.1 Ondersteuning SAM

In het meerjarenplan van SAM werd concreet werk gemaakt van een ondersteuningsprogramma van de bovenlokale netwerken tegen thuisloosheid. Er worden tot 4 tot 5 bijeenkomsten per jaar georganiseerd (hele dag) rond volgende thema's

- Preventie uithuiszetting
- Intersectoraal vormingsaanbod woonbegeleiding
- Housing First
- Verankering van de netwerken met de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden Wonen
- Bovenlokale planning, beheer en werken met boordtabellen
- Zorgprogrammering en geïntegreerde samenwerking thuisloosheid
- Netwerkvorming
- Monitoring en evaluatie

Op 01/06/2018 vond ook een trefdag Thuisloosheid plaats, waarin specifieke aandacht voor preventie uithuiszetting.

4.2 Regelgevend kader

Tot nog toe zijn enkel de mogelijkheden verkend om binnen bestaand regelgevend kader de bovenlokale netwerken te verankeren.

4.2.1 Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden Wonen

Het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2016 voorziet de subsidiëring van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden op het vlak van het lokaal woonbeleid.

Dit besluit voorziet vier doelstellingen die in elk van de deelnemende gemeenten moeten worden gerealiseerd:

- 1° zorgen voor een divers en betaalbaar woonaanbod;
- 2° werken aan de kwaliteit van het woningpatrimonium en de woonomgeving;
- 3° informeren, adviseren en begeleiden van inwoners met woonvragen;
- 4° ondersteunen van de lokale private huurmarkt.

Bij de uitvoering van het project wordt, voor elk van deze doelstellingen bijzondere aandacht besteed aan de meest woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden.

Het besluit bepaalt naast de verplichte activiteiten voor de realisatie van de doelstellingen eveneens dat het activiteitenpakket één of meer aanvullende activiteiten kan bevatten voor de realisatie van de doelstellingen. Ook deze aanvullende activiteiten bepalen mee de subsidies die het intergemeentelijk samenwerkingsverband ontvangt.

Het faciliteren en ondersteunen van het bovenlokale netwerk dak- en thuisloosheid dat in het werkingsgebied van dit intergemeentelijke samenwerkingsverband kan als aanvullende activiteit worden opgenomen.

4.2.2 Decreet op het lokaal sociaal beleid

Het inzetten op bovenlokale netwerken dak- en thuisloosheid kan via de bepalingen van het recente decreet op het lokaal sociaal beleid.

Deze bovenlokale netwerken kunnen worden ondersteund en gefaciliteerd door de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden lokaal woonbeleid.

De bovenlokale netwerken richten zich dan het best op één of meerdere eerstelijnszones, zodat de samenwerking tussen de lokale besturen, het GBO (Geïntegreerd breed onthaal), de voorzieningen van Jongerenwelzijn, Geestelijke Gezondheidszorg en het VAPH zoveel mogelijk kan worden geoptimaliseerd met het oog op een geïntegreerde aanpak van de dak- en thuisloosheid. De vorming en (verdere) uitbouw van de bovenlokale netwerken kan aangestuurd worden via een centrale strategie, af te spreken tussen de Vlaamse overheid en de regionale beleidsmedewerkers (departement Welzijn en Samenleving). Deze regionale beleidsmedewerkers kunnen instaan voor de regionale facilitering.

5 Monotoring

5.1 MEHOBEL – federaal onderzoek

Op het vlak van telling van het aantal dak- en thuislozen hebben we zelf geen initiatief genomen. In parlementaire vragen hebben we tot nog toe verwezen naar het MEHOBEL-onderzoek.

Op federaal vlak liep het MEHOBEL onderzoek, dat op het vlak van metingen dak- en thuisloosheid een aantal aanbevelingen doet. Dit onderzoek liep tot maart 2018 en werd uitgevoerd door een interuniversitair consortium van KU Leuven, Université de Liège en La Strada, in het kader van het onderzoeksprogramma BRAIN-be (Belgian Research Action through Interdisciplinary Network) van het Federaal Wetenschapsbeleid (BELSPO).

Onderzoekers van KU Leuven (LUCAS en HIVA), Université de Liège en la Strada ontwikkelen een nieuwe meetstrategie om dak- en thuisloosheid in kaart te brengen. Het onderzoeksproject MEHOBEL (Measuring homelessness in Belgium) stelt nieuwe strategieën voor en testte deze uit in enkele landelijke gemeenten. Buitenlandse goede voorbeelden werden geanalyseerd, de mogelijkheden van administratieve databanken en bestaande registratiesystemen verkend en data-experten en praktijkwerkers uit de drie regio's geïnterviewd. Dit resulteert in een beschrijving van noodzakelijke principes en concrete methoden. Daarnaast levert dit onderzoeksproject een bijdrage aan de groeiende wetenschappelijke kennis over het meten en monitoren van verborgen en meer rurale dak- en thuisloosheid en over de mogelijkheden en beperkingen van de capture-recapture methode (een methode die werkt met schattingen).

Een eerste belangrijke conclusie is dat het onmogelijk is om dak- en thuisloosheid te meten aan de hand van één methode of instrument. Om de problematiek omvattend in kaart te brengen is dus een combinatie van instrumenten nodig. Een tweede belangrijke bevinding is de nood aan een strategie met een evenwicht tussen beschikbare resultaten op korte termijn en een langetermijnstrategie die dak- en thuisloosheid uitgebreid in kaart brengt. Een derde

belangrijke conclusie is dat een monitoringsstrategie gestoeld is op een aantal principes die de gegevensverzameling in goede banen moet leiden.

In een deelstudie wordt aangetoond dat dak- en thuisloosheid niet enkel in steden voorkomt. In een studie bij vijf meer rurale OCMW's werden samen met 27 sociaalwerkers 953 actieve cliëntdossiers geanalyseerd. In deze rurale OCMW's is 1 op 13 OCMW-clënten dak- of thuisloos volgens de ETHOS Light typologie. Meer dan de helft van deze cliënten is "verborgen dak- of thuisloos": ze verblijven niet op straat of in specifieke opvangdiensten voor dak- en thuislozen, maar tijdelijk bij familie/vrienden (de zogenaamde sofa-slapers of –surfers) of in niet-conventionele ruimtes (zoals een garage, een auto, een tuinhuis, een kraakpand).

De onderzoekers stellen 5 instrumenten voor die samen de Belgische monitoringsstrategie vormen.

1. Organiseer een nationale point-in-time telling. Een twee- of vierjaarlijks meetmoment in België, geïnspireerd op de Brusselse dak- en thuislozen-telling en goede Europese praktijken. Dit geeft op korte termijn een zicht op het aantal en het profiel van de dak- en thuislozen.
2. Presenteer jaarlijkse statistieken omtrent
 - Het aantal personen met een referentieadres
 - Huisvestingsmoeilijkheden (gemeten in het kader van EU SILC, de jaarlijkse survey naar de leefomstandigheden van huishoudens)
 - Het aantal huishoudens die meer dan 40 % van hun inkomen aan huisvesting besteden (EU SILC)
 - Het aantal gerechtelijke uithuiszettingen
 - Het aantal personen op wachtlijsten sociale huisvesting
3. Start met de integratie van ETHOS Light in alle registratiesystemen van de diensten die werken met dak- en thuislozen (in het bijzonder bij de OCMW) en bij andere publieke diensten.
4. Start met aanpassingen voor de capture-recapture methode (een schattingsmethode gebaseerd op de kans dat eenzelfde thuisloze voorkomt in twee verschillende databanken of peilingen)
5. Herhaal SILC-CUT op geregelde tijdsintervallen. SILC-CUT is een lichte versie van EU-SILC, beter geschikt voor de verzameling van profielgegevens bij steekproeven van uitgesloten doelgroepen zoals dak- en thuislozen, en vergelijkbaar met kerngegevens van EU-SILC. Een eerste enquête bij dak- en thuislozen vond plaats in 2010 en leverde heel wat beleidsrelevante informatie op.

De onderzoekers dringen er op aan dat de Interministeriële Conferentie die in het najaar wordt georganiseerd het thema vooraan op de agenda zet omdat volgens hen enkel met een duidelijk zicht op het aantal en de kenmerken van dak- en thuislozen kan er een efficiënt en gericht beleid gevoerd worden.

5.2 Peer-review kinderperspectief in thuisloosheid

We hebben mee de vraag van de kinderrechtencommissaris ondersteund om een aanvraag voor een Europese peer-review te ondersteunen in verband met het kinderrechtenperspectief bij dak- en thuisloosheid. Deze vond plaats op 27 en 28 juni 2018. Er werden daar onder meer de goede praktijk in de opvang van CAW Vlaams Brabant voorgesteld. Aandachtspunt dat we meenemen in het kader van plan dak -en thuisloosheid is het meer benadrukken van dit kinderrechtenperspectief in doelstellingen, acties en zo nodig regelgeving.